

- den er til hinder for en national lovgivning, der under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede forhindrer den domstol, som sagen indbringes for, i at give medhold i en påstand om annullation af en aftale om lån, der er baseret på den urimelige karakter af et kontraktvilkår vedrørende kursrisikoen, når det fastslås, at dette vilkår er urimeligt, og at aftalen ikke kan opretholdes uden det nævnte vilkår.
- 2) Direktiv 93/13, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er ikke til hinder for, at en overordnet retsinstans i en medlemsstat med henblik på en ensartet fortolkning af retlige bestemmelser vedtager bindende afgørelser om fremgangsmåden for gennemførelsen af dette direktiv, for så vidt som disse afgørelser hverken hindrer den kompetente ret i at sikre den fulde virkning af bestemmelserne i dette direktiv og i at sikre forbrugeren effektive retsmidler med henblik på at beskytte de rettigheder, som den pågældende kan udlede af direktivet, eller i at forelægge Domstolen en præjudiciel anmodning herom, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2019 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-128/17) (¹)

(Annullationssøgsmål — direktiv (EU) 2016/2284 — nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer — vedtagelse af EU-retsakter — lovgivningsprocedurens forløb — artikel 4, stk. 3, TEU — princippet om loyalt samarbejde — faktisk udøvelse af EU-lovgivers skønsbeføjelse — konsekvensanalyse — tilstrækkelig vurdering af den anfægtede retsacts virkninger — artikel 5, stk. 4, TEU — proportionalitetsprincippet — artikel 4, stk. 2, TEU — medlemsstaternes lighed over for traktaterne — artikel 191, stk. 2, TEUF — Unionens politik på miljøområdet — hensyntagen til forskelligartetheden af områderne i Den Europæiske Union — retslig prøvelse)

(2019/C 155/03)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Tamás og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre og A. Sikora-Kalèda, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Ungarn (ved M.Z. Fehér, G. Koós og E. Tóth, som befuldmægtigede) og Rumænien (ved C. Caňțăr, R.H. Radu, A. Wellman og M. Chicu, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved K. Petersen, K. Herrmann og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Republikken Polen betaler de af Parlamentet og Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Ungarn, Rumænien og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2019 — M.G. Tjebbes m.fl. mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-221/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — statsborgerskab i en medlemsstat og i en tredjestat — fortabelse ex lege af statsborgerskab i en medlemsstat og af unionsborgerskab — følger — proportionalitet)

(2019/C 155/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady og L. Duboux

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Konklusion

Artikel 20 TEUF, sammenholdt med artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter statsborgerskab i denne medlemsstat på visse betingelser fortages ex lege, hvilket hvad angår personer, der ikke også har statsborgerskab i en anden medlemsstat, medfører, at deres status som unionsborger og de dertil knyttede rettigheder fortages, for så vidt som de kompetente nationale myndigheder, herunder i givet fald de nationale retter, i tilknytning hertil kan prøve følgerne af denne fortabelse af statsborgerskab og eventuelt lade de pågældende personer generhverve statsborgerskabet ex tunc i forbindelse med deres respektive ansøgning om et rejseudokument eller ethvert andet dokument, der bekræfter deres statsborgerskab. I forbindelse med denne prøvelse skal disse myndigheder og retsinstanter undersøge, om fortabelsen af statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, når dette medfører fortabelse af status som unionsborger, overholder proportionalitetsprincippet for så vidt angår virkningerne heraf for hver enkelt berørte persons situation og i givet fald for situationen for vedkommendes familiemedlemmer i forhold til EU-retten.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.